

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha

Vánoční výpravy
Přechod Brd
Expedice

SKAUT

VÁNOČNÍ SCHŮZKA S RODIČI A KAMARÁDY

13. 12. 2016

MARTY - LIŠÁCI

Milí čtenáři,
vítám vás na prvních stránkách letošního prvního čísla Lokali. A začnu hned tou největší zprávou – středisko J. Rady slaví letos 100 let existence. Speciálně děti z našeho oddílu by si to měly zapamatovat, protože to bude v bodovacím závodě. Opakovaně. Po celý rok. Oslava bude jedna, ale už samotná skutečnost, že přichází toto velice kulaté jubileum nás donutila zamyslet se, jak středisko vypadalo, když bylo založeno. Co nás skrz ty dlouhé a někdy i bouřlivé roky spojuje s těmi tehdy mladými lidmi, kteří se rozhodli že vlastně chtějí něco víc.

A to něco je skauting. Zpátky do méně vzdálené historie, odehrály se vánoční výpravy a mikulášské putování. Ze všech tří akcí máme zápisy. Také jsme zařadili zprávu z roverské expedice, která se nevešla do minulého čísla. Její autor, Slavík, přispěl do tohoto vydání i článkem o sobě, jeho vlastními slovy: tak už na něj taky došlo.

S pozdravem

TECKLIS

PLÁNOVNÍK

1. 4. OSLAVY 100 LET STŘEDISKA A 55 LET STŘELKY (VIZ POZVÁNKA V TOMTO ČÍSLE)

28. 4. – 1. 5.	BRIGÁDA V SEDLE
23. – 25. 6.	STAVBA V SEDLE
1. – 15. 7.	LETNÍ TÁBOR 305
15. – 29. 7.	LETNÍ TÁBOR 309
1. – 3. 9.	BOURÁNÍ SEDLA

PŘÍŠTÍ LOKALI MÁ UZÁVĚRKU

9. 4.

POZNÁMKY:

AUTOREM FOTKY NA TITULNÍ STRÁNCE JE JAKUB ČECH A JDE O VÁŽKU ŽIJÍCÍ NA FLORIDĚ

OBRÁZEK NA ZADNÍ TITULCE JE OD UŽIVATELE RHADS NA DEVIANTARTU

Schůzka probíhala od 16:30 v kostele na Donovalské. Jako obvykle jsme se s dětmi sešli a v 16:30 zahájili schůzku. Nejprve jsme si zahráli menší pohybovou hru s příběhem, který vyprávěl Beňa. Pak Sova přichystala tombolu s dárečky. Každý člen věnoval jeden dáreček do tomboly a dostal místo něj číslo. Důležitou částí byla příprava občerstvení a prostor kostela před příchodem rodičů. Občerstvení se stihlo připravit na minutu přesně. K občerstvení bylo jak ovoce tak malé jednohubky. Pití - káva, čaj, ovocné džusy. Když dorazili rodiče oficiálně jsme zahájili schůzku i s rodiči. Dále byl na programu AZ kvíz.

Hlavní část programu následovala hned poté. S rodiči jsme chodili po jednotlivých stanovištích, na kterých jsme si vyráběli různé zajímavé výrobky. Jedním ze stanovišť bylo zdobení mafinů. Spouště dětem se zdobení líbilo tolik, že si ozdobili dokonce i dva mafiny. Do zdobení se zapojili i někteří rodiče. V poslední části schůzky proběhlo losování dárečků, každý z dětí si vylosoval jeden dáreček z tomboly. A nakonec už pak jenom úklid celého prostoru kostela a hlavně umytí a uklizení celé kuchyně.

VÁNOČNÍ VÝPRAVA V CHRAŠTICÍCH

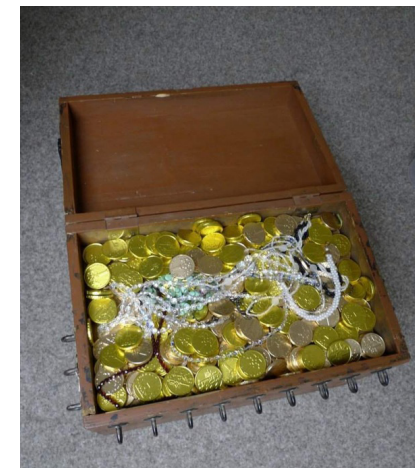
16. - 18. PROSINCE
PETR HAVLÍČEK - LIŠÁCI

Sešli jsme se Na Knížecí a čekali jsme na autobus. Když přijel, sedl jsem si vedle Kristýnky a jeli jsme dlouho do Chraštic. Tam jsme vystoupili, udělali jsme zmatek při rozebírání batohů. Nakonec jsme každý našel svůj batoh a nesli jsme je do chraštické školy. Po cestě mě těžký náklad převažoval do strouhy, ale Sova mi pomohla. Před školou jsme chvíli čekali a pan ředitel nás pak provedl po škole. Došli jsme do družiny, vedoucí kromě Sovy a Martyho hráli s námi hru Kompot a Lížeme meloun. Pak se pan ředitel domluvil s Beňou a dalšími vedoucími, kde co je. Pak jsme šli nahoru do jídelny a některé děti si tam hrály s převleky a snědli jsme si večeři z domova. Pak jsme šli zase dolů. Rozložili jsme si spacáky a různé věci a hráli jsme další hry. Po nich větší děti, takže i já, šly nahoru se Sovou a s Kocourem. Pouštěli nám tam různé hudby a my hádali, z kterého večerníčku to je. Ukázky byly například z Boba a Bobka, Maxipsa Fíka nebo Pata a Mata. Pak jsme si řekli výsledky, a protože jsem byl unavený, už jsem šel dolů. Beňa byl v prostředku nějaké pohádky, tak mi vysvětlil, o co tam jde. Vyčistil jsem si zuby, vlezl si do spacáku a pohádku si doposlechl. Pak už jsme usnuli.

Ráno jsme se probudili a dávali jsme dárky do ochranných krabic a pytlíků. Potom jsme šli nahoru na snídani a já jsem mazal chleby. Pak jsem si šel já, Dita, Davídek a Beňa zahrát Dixit. Když jsme dohráli, šli jsme ven, hráli jsme hru na skupinky, přišel k nám Kulda v přestrojení mnicha, dal nám zašifrovanou mapu a šel pryč. My jsme si dali vtipná jména – Červavý veverka a Sokolovi Žraloci. Hráli jsme různé hry na body. Potom jsme vyráběli ozdoby, andílky z tavné pistole a řetěz z barevných papírů. Já si udělal všechno. Odpoledne jsme hráli „Zašifrovanou hru“. Spočívala v tom, že jsme si museli všichni smíchat mince, které jsme jako skupinky vyhrávali, a každá mince měla například z jedné strany divný znáček. V mapě jsme potom našli ten divný znáček a bylo vidět, že to znamená č.

Pak jsme šli ven, ke kostelu, potkali jsme zase mnicha a ten nám dal jídlo, lopatu, která vykope všechno, baterku, která skvěle svítí, ta moc nesvítla, a pišťalku. Ty věci nám napověděly, že si můžeme zahrát hry, pak jsme se najedli jídla, to byly sušenky, baterka nám napověděla, že se stmívá a potřebujeme svoje baterky, a lopatou jsme vykopávali tajně skryté papírek v zemi. Tak jsme šli, nakonec jsme našli v lese červené, modré a žluté víčko. V tom vyluštěném papíru bylo, že máme hledat v červené barvy. Zalovili jsme pod červeným víčkem, našli jsme tam hnědý, modrý, červený a zelený klíč. Potom jsme si zahráli hru, když jsme ji dohráli, tak Zuzce byla zima, tak jí Marty půjčil takové hřejivé oteplovací polštářky. Pak jsme šli do kopce a našli jsme tam truhlu. Měla zelený, červený, obyčejný a modrý zámek. Červený klíč pasoval do červeného zámku a ostatní také do dalších stejně barevných zámků. Vevnitř

byly čokoládové peníze. Dlouho nám trvalo, než jsme se vývrtkou dostali pod to, abychom zjistili, co tam je, a byly tam knihy. Pak jsme truhlu zamkli, odložili na kopci a šli jsme dolů a Alenka tam složila světluškovský slib. Pak jsme šli do školy, potkali jsme mnicha, a ten nám řekl, že jsme našli poklad a odměna nás nemine, a odešel pryč.

Pak jsme se obuli a šli jsme do

místnosti. Tam už bylo všechno připravené, jen se musel dovařit bramborový salát, tak jsme museli chvíli počkat. Když byl hotový, tak přišel mnich, přinesl truhlu, které jsme se neměli dotýkat. Pak jsme se najedli, dostávali jsme dárky a pak se otevřela truhla a pod mincemi nebyly knihy, ale dárky se jmény. A to byly seškrabovací obrázky. Pak jsme dostali každý tři mince a hůlku. Pak jsme si seškrábali obrázky. Hráli jsme s Beňou Městečko Palermo a někteří skauti s Beňou odjeli do klubovny. Odvezli i Dixit. Mína vyprávěla pohádku na dobrou noc a šli jsme spát. Když jsem se ráno probudil, šel jsem do jídelny na snídani. Pak jsme si začali balit. K obědu jsme měli česnečku. Po obědě jsme už šli pryč, dali jsme si věci k Hance do auta, ta je odvezla a my jsme se vrátili do školy. Pak už jsme šli, vyzvedli jsme si baťohy, jenže nejel autobus, tak jsme se koulovali a dostali jsme od Kocoura jablka. Pak přijel autobus a my jeli domů. Pak jsme se uvítali s rodiči. Výlet byl fakt bezva!

VÁNOČNÍ VÝPRAVA V CHRAŠTICÍCH

16. - 18. 12.
DAVID HAVLÍČEK - LIŠÁCI

Večer jsme se srazili na Andělu. Pak jsme jeli půl hodinovou cestu autobusem. A pak jsme šli hodinovou nebo 2 hodinovou cestu do školy. Tam jsme si dali boty do aktovníku. A pak jsme se přezuli a šli jsme někam jinam, tam jsme se nezdržovali a šli jsme vedle. Tam jsme si sundali batohy a vybalili karimatky a spacáky. A pak jsme šli úplně nahoru a vzali jsme si večeri a pak jsme si vyčistili zuby. Potom děti od sedmi let si hrály nějakou hru, a my malí jsme šli spát s Beňovou pohádkou. Pak přišly děti od sedmi let a po další pohádce jsme šli spát.

Ráno jsme se probudili a měli jsme snídani. Po ní jsme si šli vyčistit zuby a šli jsme ven, kde jsme dostali rébus. Vrátili jsme se dovnitř, šli jsme až úplně nahoru a luštili jsme ho. Vrátili jsme se ven, kde byl záhadný cizinec, od kterého jsme ten rébus dostali, a každá skupinka dostala jednu odměnu. My Žraloci jsme dostali upozorňovací píšťalku, kterou měla Dita. Potom jsme hledali znamínka, která nás

dovedla za pokladem. Druhá skupina to našla dřív než my, spojili jsme se s nimi a šli jsme za pokladem spolu.

Po návratu jsme vyráběli ozdoby na sváteční večeri. Potom jsme čekali na oběd, každý si přinesl ešus a lžičku, a když jsme doobědvali, tak jsme si dali dárky pod stromeček a pak už byla slavnostní večeře – rybí prsty s bramborovým salátem. Před ní nám Mudrc něco říkal, každý jsme dostali svoje předsevzetí, a na nový papírek jsme si napsali, v čem se máme vylepšit. Pak už jsme konečně začali se slavnostní večerí. Potom jsme dostali dárky a poklad, každý si z pokladu směl vzít jenom jeden druh věcí. Po dalším čištění zubů a převlečení do pyžámka jsme s Beňovou pohádkou šli spát.

Ráno jsme začali balit věci, a když jsme měli zabaleno, zahráli jsme si Městečko Palermo, které jsme hráli už večer před tím. Po obědě jsme si zabalili už i karimatky a spacáky a hráli jsme hru. A potom už jsme se vydali na cestu domů. Zase jsme jeli hodinovou cestu autobusem. A na Andělu si nás vyzdvihli rodiče. Moc se mi ten výlet líbil.

VÁNOČNÍ VÝPRAVA VLČÁKŮ

16. - 18. 12.
KLOBOUK - VLČÁCI

Sešli jsme se na Hlavním nádraží v 18:00 a když jsme se sešli všichni, tak jsme šli k vlaku, který jel do Havlíčkova Brodu. Když jsme přijeli do Havlíčkova Brodu, tak jsme přestoupili na vlak, který jel do Chotěboře. Když jsme tam přijeli, tak jsme šli asi 1 km do chaty. Přišli jsme před chatu, ubytovali jsme se a pak jsme se navečeřeli a šli spát. Druhý den ráno byl budíček v 8:30 a pak jsme snídali a potom jsme šli péct perníčky na večer. Po snídani jsme šli ven hrát hry apod. Potom byl oběd. K obědu byly párky s hnusnou kaší, která se nedala jíst. Poté byl odpolední klid, o kterém hráli skauti na mobilech. Potom jsme šli na výlet, který byl docela zábavný. Cestou jsme hráli hru, která byla celkem těžká. Špageta určil slova, která jsme nesměli říkat, např. Ano, jo a možná. Po asi 10 kilometrech jsme došli do lesa, kde jsme museli najít zlého sněhuláka, který neměl rád vánoce, a odvést ho zpátky do chalupy. Přišli jsme do chaty a přemlouvali jsme sněhuláka (což byl Řízek), aby měl rád vánoce. Poté jsme šli vařit bramborový salát a k tomu rybí prsty. Večer byla velká hostina, ke které byl bramborový salát s rybími prsty. Všichni si pochutnali. Poté jsme si vzali kroje a dárky, které jsme měli pro vybrané osoby. Všichni byli nadšení, a hlavně Ben s Veverkou, kteří dostali energetické žvýkačky a byli potom hrozně hyperaktivní. Mně málem Veverka zlomila ruku. Druhý den byl budíček zase v 8:30. Všichni začali balit a potom se šlo na výlet do města. Když jsme šli do města, tak jsme navštívili kostel. A když jsme šli zpátky, tak s námi šla kočka, která se nás furt držela. Po půl hodině se Kuba našel a hodil ji přes plot, jenže ta kočka si našla cestu a zase šla s náma. Když jsme došli k plotu, který byl zamčený, tak jsme ho všichni přelezli. Kočka přešla s náma a Kuba se zase našel a přehodil ji přes plot. Všichni kromě Kuby byli nešťastní. Pak jsme došli k běžeckému závodišti. Tam jsme se všichni zastavili a Ben, Hláška, Šmoula a Chlup okruh běželi. Když doběhali, tak jsme šli zpátky do chaty, kde na nás čekal oběd. Po obědě jsme se oblékli, nandali jsme si krosny na záda a šli jsme na nádraží. Z nádraží jsme jeli do Havlíčkova Brodu a pak přímo do Prahy.

MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ
SLAVÍK - VLČÁCI

Tak po roce v Hostivaři
Barnabáš zas kouzla vaří.
A skauti se zmrzlou tváří
ano – Mikulášské putování!

Nikdo nemá rád ten chlad,
všichni mají velký hlad.
A tak nechali dobrého Slavíka
zahrát si s kávou na Mrazíka.

Dlouhé a náročné přípravy byly,
čtyři stateční kávu do chřtánu si lili.
Kuba, ten první, však kávy se vzdal,
trapný byl, frizbím mi do hlavy dal.

Druhý byl vysoký snad tisíc metrů,
jak všichni, měl i on mnoho svetrů.
Třetí byl divoká blondatá kočka,
které však děvčata zaslepila očka.

Čtvrtý, snad došlo všem, byl jsem jím já,
stáli jsme tam dál, děti řvali hajjáá.
Frizbígolf v nedalekém lesíku hrály,
zachránit majetek, o to fakt stály.

Přeci jen po pár hodinách byl klid,
neuvěřitelnou radost ukázal lid.
Pak už jen do kopců buřtem se nacpat,
stoupnout si k ohni, chladem nezkapat.

To byl zas den, to bylo zas ruchu,
teplo se dostalo k mému zmrzlému uchu.
Kuba nás rozvezl, řídil jako tele,
nznak jsem zapadl do skvostné postele.

JEDNODENNÍ STRAŠIDELNÁ VÝPRAVA

14. 1. 2017

DAVID HAVLÍČEK - LIŠÁCI

✓ sobotu odpoledne jsme se sešli na zastávce Chodovská tvrz a pak nás odvezl autobus na Lihovar. Tam na nás čekal Kocour. Pak jsme jeli tramvají č. 22 na zastávku Hellichova. Tam čekala Sova. Pak jsme někam došli a tam jsme si rozvrhli skupinky. V té mé byla Sova, Mína, Péťa a já.

Pak jsme se odpojili a šli jsme luštit šifry. Nejdřív ale Péťa šel pro šifry. Teprve pak jsme je začali luštit a přidali jsme se ke skupince Kocoura. Začali jsme u mostu, pak jsme zase odešli na lavičku a tam jsme to vyluštili. Péťa sám vyluštil hodně šifer. Vyšlo nám, kde budeme hledat strašidla. První z nich byl Rarach, potom tam byl Duch mlynářovy dcery, Řezník, Jednorozec, Golem a další. Měl tam být ještě Ohnivý muž, ale za tím jsme nešli, ale zato jsme ho viděli v neděli ve Zprávičkách, kde o tom mluvili. Pak tam byl taky mnich s lakomou vdovou. Pak tam taky byli ještě psi. Když jsme našli strašidlo, dostali jsme za něj kartičku, když jsme řekli heslo. Když hledání

strašidel skončilo, vrátili jsme se na začátek a vyhledávaly se nejlepší strašidla. Vyhrál to Golem. A my jsme se ještě před tím napili teplého čaje. Pak jsme se vydali domů. Před příjezdem tramvaje jsme se ještě koulovali a já jsem kouloval Kocoura. Pak přijela tramvaj, jeli jsme zpátky na Lihovar a přestoupili na autobus a dojeli jsme na Chodovskou tvrz, kde čekali rodiče.

VÝPRAVA NA HLÁSKU

ŠMOULA - VLČÁCI

Odjížděli jsme z Nádraží Strašnice. Každý kromě Hlásky měl v batohu koule z novin a izolepy. V Senohrabech jsme vystoupili a jakmile jsme odešli dál od nádraží, tak jsme se rozdělili. Skauti šli dál a vlčata hrála hru a šla později. Skauti a skautka dělali na cestě šipky a postupovali na Hlásku. Vlčata a světlušky šli po šípkách. Tímto způsobem se šlo až na Hlásku. Tam byla bitva. Skauti a skautka ubránili Hlásku před vlčaty a světluškami. Potom se šlo opékat. Opékaly se špekáčky, chleby, rohlíky, mandarinka, jablka a miňonky. Poté, co se dopekly, se hrála schovka. Pak se u ohniště objevilo cosi, co po nás chtělo nějaký rituál. Rituál probíhal následovně: Cosi říkalo něco, co nedávalo smysl, a my jsme to opakovali. Potom to hodilo jakýsi bílý prášek do ohně. A na Hlásku se něco stalo. Všichni se tam šli kouknout. Ležela tam mrtvola, jejíž krev chutnala jako kečup. Ale nejhorší bylo, že to byl král Baratheon, za jehož rod hraji v celoroční hře! Následovala cesta na nádraží a domů.

Zveme Vás na oslavu

100 LET

SKAUT

STŘEDISKA J. RADY

1. 4. 2017

14:00 – 17:30

Donovalská 53, Praha 4

Sborový dům Jana Milíče z Kroměříže

Program:

Divadelní představení současných členů

Promítání fotografií našich oddílů

Zábavné aktivity pro děti i dospělé

Nahlédnutí do historie střediska

Teplé i studené občerstvení

Po oficiálním zakončení následuje volné pokračování.

www.skauti-strasnice.cz

NOVOROČNÍ VÝŠLAP OS KLUBU A PŘÁTEL OKOLO VLTAVY

1. 1. 2017
LOGAN - OS

Oldskauti s přáteli se sešli u konečné autobusu 112 před ZOO Praha v 10 hodin. Pochod byl konán na počest 100. výročí založení našeho 35. střediska Junáka, což jsme zdůraznili na společné fotografii. Celkem se této tradiční novoroční akce zúčastnilo 18 zájemců, pes Dusty a fenka Connie, odhodlaných protáhnout si nohy podél toku řeky od ZOO do Zámku a dle počasí i dále. Počasí bylo pro naši akci velice příznivé – slunečno, lehce nasněženo, teplota okolo -3°, bezvětří, dohled omezen oparem nad řekou do vzdálenosti cca 2 km. Nejmladším účastníkem byl dvouletý Henry na svém odrážedle z rodiny Janouškových. Prošli jsme přes osadu Pohoří a po turistické cestě s malými přestávkami typu, jůů hele - po druhé straně jede rychlík na Kralupy, nebo támhle asi prodávají zmrzlinu (poutač), no jo, ale jen na jaře a v létě! Také byly rozdávány ukázky domácího vánočního cukroví, což bylo všemi velmi dobře přijato. V klidné zátočině řeky se naši psi pohodlně vnořili do sotva tekoucí Vltavy! Asi si chtěli splnit bobříka otužilosti... U Trojského psího útulku, po 3 km chůze se náš team rozdělil na ty, kteří vzali možnost dojet zpět do Prahy busem 236, který zde měl konečnou a na ty, kteří byli skálopevně přesvědčeni, že ještě nějaký kiláček zvládnou - jako třeba Akéla, Tonny, Logan a Rajka, o obou psech ani nemluvě. Každý účastník dostal pamětní kartičku jako upomínku na svou účast v této akci.

Tak jsme překonali následující osadu Zámky a okolo bývalé dynamitky jsme zatočili do Dražanské rokle, kde jsme zvolna přešli na modrou značku, která nás vyvedla stoupáním po suché stezce nad údolím mezi pole a lesy. Se zájmem jsme také mohli sledovat dopravní letadla nalétávající v poměrně malé výšce k letišti v Ruzyni. Zamířili jsme směrem k Čimicím, okolo lužního rybníčka s divným názvem Kostoprďák, do Čimického údolí a podle potůčku až pod hráz Čimického rybníka. Po suché stezce jsme pak došli přes park k zastávce busů MHD, z dále jsme pokynuli Ústřednímu skautskému archivu v nákupním středisku Drahaň a zhodnotili jsme naše putování. Při odjezdu busu 152 jsme se rozloučili a každý se spokojeně vydal ke svému domovu.

48. ZIMNÍ PŘECHOD BRD

28. 1. 2017
LOGAN - OS

Bylo nás letos 9 - Berdy, Akéla, Tonny, Standa, Renča, Píďala, Bonzo, Logan + Connie. Okolo desáté hodiny jsme dojezili do obce Stříbrná Lhota, kde za posledním domem Berdy zaparkoval. Ochutnali jsme výtečnou lesní vodu ze Stříbrné studánky a vydali se směr Kytínská louka. Tam již kypěl zimní táborový život. Z komína polní kuchyně stří. Athabaska se dýmilo, od přístřešku s Windyho bazarem užitečných věcí šla pára. Voněly párky a palačinky. Zadarmo se tu naléval dobrý lesní čajiček. Connie vnikla zkušebně, nabuzená vůněmi do Windyho kvelbu a ten na ní hned chtěl brděnku. Od sousedního pultu dostala patku chleba, ale nepohrdla. Windymu jsem předal pamětní brdské razítko a své brděnky. Pozdravili jsme se s několika známými postavami brdské historie. Z nich nejočekávanějším byl bratr Derviš –rodem ze 77. střediska Rod sovy a současně 137. OS klub. Svou specializací „válečný fotoreportér a kameraman“. Natočí prý zase letos o přechodu Brd nějaký film. Těšme se.

Naši kluboví pátrači našli vhodné místo k zážehu tradičního ohničku k opečení buřtů. A to ve stopě po lesním tahači a po snesení paliva, jehož byla v blízké hromadě neskutečná zásoba. Byly to zbytky po lesní těžbě a hromada dosahovala výše asi 4 metrů! Podpálili jsme hraničku narovnaného suchého dřeva a plameny chamtivě olízly polínka a v okolí se zaleskly nože, jak se bratři jali shánět pruty na opékání zdejší tradiční brdské pochoutky. A po rozhoření ohně se dostavili další přátelé, třeba Billova parta ze Světlé nad Sázavou, jak jinak, než se svou vlajkou. My jsme na blízkém stromě pověsili také svou vlajku s iniciálami ŠVB a vlčí stopou - což značilo: zde je ležení Šedých vlků Brd. Pak do našeho ležení zavítala tlupa vlčat a světlušek za účelem výměny brdének. Mnozí byli obdarováni zbylými buřtíky a tak svorně posedali okolo ohně a zaujatě opékali uzenky nebo jen krajíce chleba v družném hovoru. Nádherná atmosféra s vůní kouře ohničku.

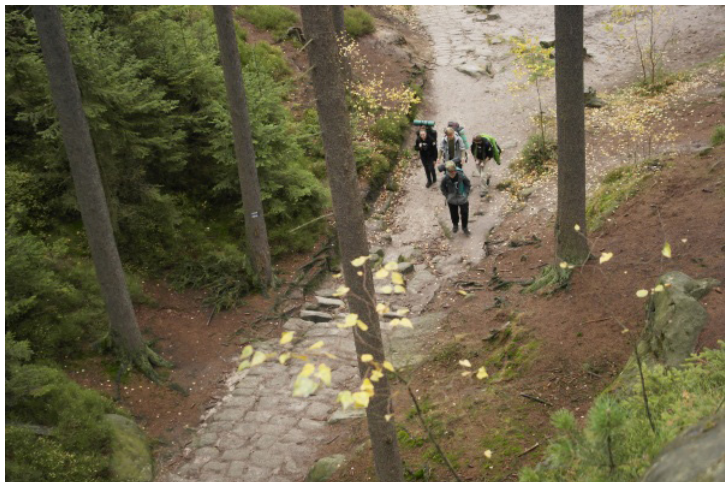
Okolo třinácté hodiny byl na velké louce zabodnut skládací stožár s brdskou vlajkou a účastníci sezváni k nástupu ve velkém kruhu. A to jako by byl zlatý hřeb na zimním tažení skautů přes Brdy. Ovšem, nám šedákům - tedy Šedým vlkům Brd, vyvstala v tom reji ještě jedna radostná chvíle a to když do našeho ležení přišel dlouholetý brďák – námi zoufale očekávaný bráška Kruřas, který se z Jižních Čech dostavil, jak jinak, než-li s pytlíkem vlastnoručně sesbírané březové kůry na podpa! Jistě si vzpomněl, jaké patálie jsme loni měli s rozděláním ohně. Za kůru dostal krabičku Loganových Vánočních Zápalek, které hoří ve větru, ve sněhové vánici i v dešti. Po přátelské debatě a rozloučení se naši stopaři vydali lesní cestou směr rozcestí Červený kříž a pak dále po červené značce směr poustevna na Skalce a ke kapli Maří Magdalény. Zde jsme traverzovali šikmou cestou až na okraj Mníšku, kde nás čekal Berdy a jeho busík. Poskládali jsme do něj svoje rance, hole i nohy a pak zasněženou krajinou jsme se vraceli k domovům.

ROVERSKÁ EXPEDICE

27. - 30. ŘÍJNA
SLAVÍK

Tak po čase přišel zase čas na roverskou expedici, která se konala v rámci prodlouženého říjnového víkendu. Po dlouhé době jsem se konečně odhodlal zúčastnit se nějaké roverské akce,

a tak jsem se ve čtvrtek spolu s Markem, Šmudlou, Bobem, Hermionou a Čičou vydal z Hlavního nádraží směr Adršpach. Bob sice málem nestihl vlak, protože se pozapomněl v Bille, ale jinak cesta nebyla ničím zajímavá, snad kromě toho, že trvala skoro čtyři hodiny. Kolem deváté večer jsme dojeli do Adršpachu. Vyrazili jsme na předem určené místo k přespání a k urychlení jsme si to zkrátili přes již uzavřený placený úsek turistického okruhu. Vylezli jsme až ke zřícenině blízkého hradu a tam jsme se utábořili. Chvilí mi

zabralo postavit stan. Poté jsme konečně zalezli do spacáků a po chvilkovém mrznutí jsme usnuli. Ráno jsme vstali celkem brzy (nebo alespoň mně to tak přišlo) a posnídali záviny. Poté jsme vyrazili. Šli jsme po celkem náročných stezkách a pozorovali jsme okolní skalní útvary. Zdolávali jsme schody, bažiny, můstky a všemožné další překážky. Občas jsme si zašli na okolní vyhlídky,

jednou jsme dokonce vylezli i na skalní hrad. Později Šmudla naplánoval trochu náročnější, ale zato kratší cestu, na které jsme měli vidět tři až čtyři mušketýry. Cesta to ale moc nebyla a místo mušketýrů jsme spíše vídali jen určité ženské křivky. Občas jsme se trochu ztráceli a nakonec jsme vyšli z Adršpašských skal. Došli jsme až do vesničky Javor, kde jsme chvíli koketovali

s myšlenkou přespání v opuštěném domě. To jsme nakonec zavrhlí a karma se nám odvděčila. Našli jsme totiž pěknou budku na přespání. Bob s Markem a Šmudlou si vevnitř postavili stan, aby jim nebyla zima. Dali jsme rýži s výborným 50% masem z konzervy, při jehož požívání jsem chvíli záviděl vegance Hermioně. Ale opravdu jen chvíli! A pak už jsme jen spokojeně zalezli do spacáků. Jak jsem již říkal, expedice se konala o prodlouženém víkendu. Původní plán tudíž byl přijet do Prahy až v neděli. V sobotu ráno jsme ale začali přemýšlet

o dřívějším odjezdu. Nakonec jsme vymysleli ideální plán. Museli jsme stihnout dva busy. Jeden, který by nás odvezl do Broumovských skal, a druhý, který by nás odvezl na nádraží do něčeho nad Metují (snad Police?). Proto jsme co nejrychleji vyrazili na blízkou skálohoru Ostaš. Prohlédli jsme si krásnou vyhlídku (na kterou bych mimochodem rád někdy zavítal znovu) a prošli jsme si krásné skalní bludiště. Sešli jsme poté do blízkého města Bukovice a splnili jsme první úkol: stihli jsme první autobus.

Bus nás dovezl pod Broumovské skály. Vylezli jsme nahoru a vydali se náročnou žlutou stezkou dál. Po cestě jsme narazili na bandu chlápků podlézajících nějaký balvan. Nutno podotknout, že byli ve velice dobré náladě. Pak nás jen čekalo samé stoupání a klesání, přelézání a podlézání, a mnoho další otravných činností. Konečně jsme dorazili na rozcestí. Bohužel jsme se ale nepoučili a znovu jsme slezli ze značené cesty. Horší bylo, že nám začal docházet čas, a tak jsme to stihli bůhvíjakým srážem rovnou dolů. Jako zázrakem jsme to všichni přežili i když jsem si vrazil klacík do podrážky.

Nakonec jsme ještě měli rezervu a tak jsme se stihli i převléct. Bus nás odvezl na již zmiňované nádraží a odtamtud tramtadadá domů.

PS: Nejsme líní, ale přišlo nám zbytečně jít osm kilometrů po silnici.

LETEM MÝM SVĚTEM: SLAVÍK

A je to tu. Už přišla řada i na mě, abych vám napsal něco o svém neuvěřitelně zajímavém světě. Upřímně nevím, kde začít, jelikož se nechci věnovat všeobecným žvástům a chci o sobě napsat něco opravdu zajímavého, ale něčemu se holt vyhnout nemůžu. A tak musím začít trochu trapně.

Studuji Akademické Gymnázium ve Štěpánské ulici, neboli „AGčko“. To je vše o škole, protože sice hodně hýbe mým světem, ale to většinou taky. Druhou největší věcí hýbajícím mým světem je bezesporu skauting. Posledním dobou trávím skautingem víc a víc času, a letos například jedu na čekatelky. Zbytek mých večerů potom povětšinou vyplňuje práce/brigáda/poflakování za peníze. Dělám uvaděče v divadle a řeknu vám, složitější práci byste těžko našli. Základ je umět se usmívat, dokázat dokonale odtrhnout lístek, vědět, kdy a jak otevřít dveře do sálu a popsat přesnou trasu k toaletám z jakéhokoliv místa v divadle. Složitě, že? A ano, za tohle opravdu dostávám peníze.

Teď něco o maličkostech, kterými vyplňuji můj zbývající volný čas. Má oblíbená kratochvíle je hra na kytaru a, jak moje přezdívka napovídá, zpěv. Jeho poslech však bohužel není oblíbenou kratochvílí mého okolí, zvláště pak našich sousedů. Jinak poslouchám tak nějak všechno, snad až na český rap, ze kterého je mi občas trochu blivno. Dále jsem v poslední době propadl Anime (Japonské animované seriály), konkrétně seriálu Naruto. Občas jezdíme s kamarády na chatu nebo jdeme jen tak posedět a pokecat, prostě normálka. Jsem velký sportovní fanoušek, i když sportování není moje nejsilnější stránka. Také miluji čtení, zrovna teď jsem zabředl do knih o Zeměploše od Terryho Pratchetta.

No a to už jsem se dostal k těm žvástům, rád dělám tohleto a támhleto a bla, bla, bla. Ještě bych mohl říct něco o tom, nad čím právě přemýšlím, ale přemýšlení bolí a z mých myšlenek by se vám možná hlava i zamotala. Přeci vám však prozradím, že zrovna teď mě napadlo, že bychom si možná nedokázali ani otevřít dveře, kdybychom se náhle probudili jako přerostlí králíci. Tohle je ale možná způsobeno tím, že už je jedna ráno a mě čeká stále ještě spousta práce. Tak abych se na ni vrhnul. Mějte se!

NIKOSI VZPOMÍNÁME!

V adventní době, před Vánoce 2016, opustil skautské společenství ve věku 86 let bratr Nikolaos Spyridonos, skautským jménem Ran, ze Soluně -Thessaloniki, kde byl mnoho let správcem skautského muzea. Bratr Nikos byl čestným členem našeho OS klubu od roku 2004 a každoročně nás navštěvoval a účastnil se u nás některých skautských akcí.

KDE STUDUJEŠ NEBO PRACUJEŠ?

MELOUN: Studuji v Muzeu pravěku, ale jen oficiální název moc nevystihuje skutečnost. Prý se moje škola jmenuje Střední průmyslová škola elektrotechnická.

BART: OA Hovorčovická.

OPKA: FEL ČVUT.

VICKY: Na Filozofické fakultě UK, dvouobor historie a obecná lingvistika.

ŠÍP: Pracuji jako kulisák pro státní operu a jako zahradník.

BOBO: Pracuji už skoro patnáctým rokem u zahraniční firmy zabývající se topnými kabely v chemickém a petrochemickém průmyslu.

ŠMUDLA: Projektantská firma.

LOVEC: V Jinonicích - na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

KUBA: Studuji umělou inteligenci na Matematicko-fyzikální fakultě UK.

NAPO: Nedávno jsem práci po dlouhých letech změnil - na Kubáni v pražské pobočce brněnské projekční firmy K4.

ŽABKA: Velmi čerstvě dělám í-ej (čti výkonnou asistentku) ve firmě Spencer Stuart a zatím jsou tam na mě hodní.

TECKLIS: V Dejvicích, pro softwarovou firmu Certicon.

ACHIL: Jabok a ETF.

VEVERKA: Na gymnáziu Na Vítězné pláni.

ČÍČA: Střední škola umělecká a řemeslná, Nový Zlíchov Praha 5.

BEN: Gymnázium Ohradní v Michli.

ŠPAGETKA: Osmileté gymnázium Voděradská ve Strašnicích, letos maturuji.

JEŽEK: Studuji sociální pedagogiku na vyšší odborné škole a pak ještě na Fakultě humanitních studií.

DOROTKA: Ještě na základce.

BOB: Gymnázium Voděradská.

BEŇA: Studuji na Pedf. UK nebo pracuji v jazykovce.

NOVINKY

Lišáci se objevili ve zpravodajství ČT, našťastí nefigurovali v zprávě o záchraně pohřešovaných skautů, ale o Praze plné strašidel: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10265744641-zpravicky/#vlcataMiStrasiVeVezi>

Na apríla oslaví středisko 100 let své existence (a 55 let existence Střelky). Všichni členové a přátelé střediska jsou zváni. Více jíní jinde.

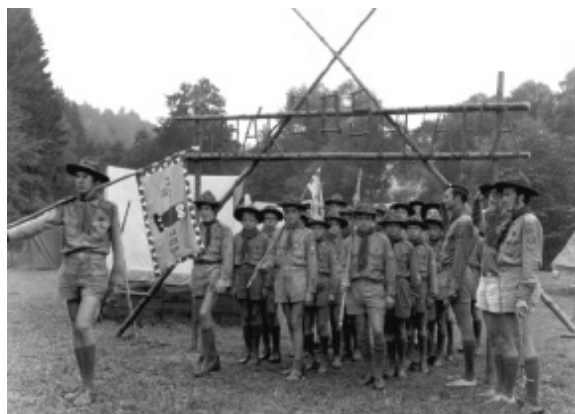
#narozeniny #dort #a100dalšich!

JSME JEDNÉ KRVE, TY I JÁ

POKRAČOVÁNÍ

Naše postupující hlídka 305. junáckého oddílu - Sovího s oddílovou vlajkou. Hodnocena bratrem náčelníkem Dr. Rudolfem Plajnerem - Tátou, jako druhá na Oblastním kole Svojsíkova závodu na Kotlářce v roce 1969. Hlídka 306. junáckého oddílu Bobřů vybojovala místo první.

Letní tábor 305. junáckého oddílu - Sovího „Fort Klektayn“ u Takyklek 1969, pocta vlajce Sovího oddílu 305.

Oddíly 306 (Bobři) a 305 (Soví) pochodují za svými novými vlajkami a vůdci Supem a Dervišem ze svých táborů z Býkovky a od Takyklek na střediskové Jamboree 1969 do tábora Atriho v Miletíně.

Rok 1970

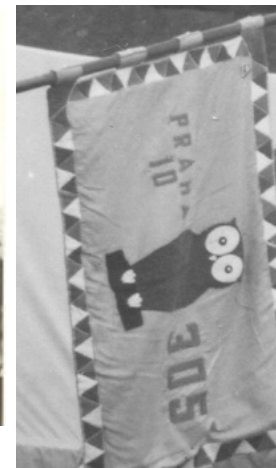
305. junácký oddíl - Soví se přesouvá za svou vlajkou na špici skautských jednotek s holemi přes rameno do Brd. II. Přejod Brd - 14. února 1970. (vpravo)

Slavnostní pochod 305. junáckého Sovího oddílu s oddílovou vlajkou Uhříněvsí na II. Georgiádě, 24. - 26. dubna 1970.

305. junácký oddíl - Soví s oddílovou vlajkou na letním táboře „Tichý kaňon“ u Kordovska 1970.

Černý podzim 1970 – oddíly Junáka jsou donuceny komunisty končit pod svými skautskými insigniemi. Vlajka 305. junáckého oddílu Sovího se ukládá na bezpečné místo, zůstává však v srdcích pokračujícího Sovího oddílu v cizích službách v turistice ČSTV a TJ Stadionu Žižkov 1970 - 1990.

Mraky se stahují nad Junákem. Naše oddílová vlajka je s námi na předposlední výpravě, která byla na Bezděz 5. - 6. září 1970, kde jsme se setkali již s okupanty z prostoru pod Bezdězem.

Po obnově Junáka 1990 (po nepřerušení činnosti Sovího oddílu od roku 1968 setkání s 305.)

Rok 1991

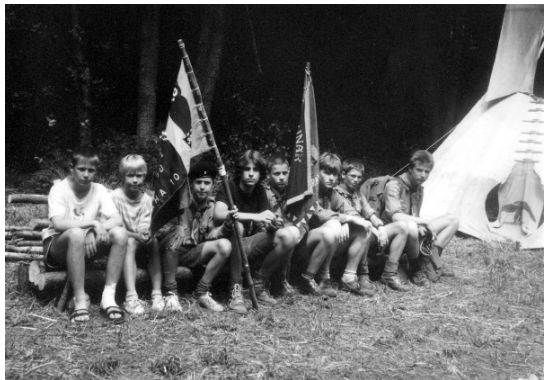
Návštěva bratra Ing. Berana - Berdyho se skauty z 305. oddílu 35. střediska Jaroslava Rady na našem letním táboře „Západní kolonie“ 301. oddílu skautů a smečky u Žebráků na Tachovsku v roce 1991. To ještě neměl náš 301. Soví oddíl svoji novou vlajku vyrobenou v historickém odkazu na vlajku 305. Sovího oddílu.

Rok 1993

Derviš ukazuje historickou vlajku 305. junáckého oddílu - Sovího na prvním Polním srazu 77. střediska Rod Sovy konaného u Vojkova 18. - 19. září 1993 na tábořišti našeho 302. oddílu skautů a skautek Watuta. Zároveň se zde objevuje i nová vlajka Sovího oddílu s novým číslem 301 a historickým původním číslem oddílu 305, na kterém stojí sova. Byla zde i nová vlajka střediska s hlavou sovy.

Rok 1994

Dvě vlajky příbuzných oddílů - 301(305) a 305. Návštěva skautů z 305. oddílu 35. střediska Jaroslava Rady na táboře našeho 301. oddílu skautů - Sovího oddílu a smečky. Letní tábor „Janatař“ u Panských Mlýnů na Strakonicku v roce 1994. Naše nová oddílová vlajka je zde na svém prvním táboře.

2008 - rok jubilea Sovího oddílu a Sov Praha - 62 a 40 let

Tři historické vlajky 1. 3. 5. Sovího oddílu 305. a po změně 301. oddílu - Sovího u oddílového totemu Matky Sovy. Na III. slezu oddílu a Sov Praha v roce 2008, vystavené v výstavě v sále Toulcova dvora k jubileu 62 a 40 let své oddílové soví historie. Nechybí ani 4. vlajka „totalitní“ dvacetiletá (na stole).

2. vůdce 305. junáckého oddílu - Sovího dr. Karel Skála - Atri s manželkou Kendy na našem III. slezu v roce 2008 (vedle Atriho po pravé ruce je Standa Voženílek - Riki, ZVO Dervíše 305 Sovího oddílu 1968-1970).

DOSLOUŽILA K REKONSTRUKCI

Naše první „polní“ vlajka 301. oddílu skautů - Sovího oddílu dosloužila opotřeбенím a její části byly použity pro výrobu nové stejné oddílové vlajky č. 2 v roce 2014.

1. vlajka 301 sloužila v letech 1993 - 2014 (21 let). V celkovém počítání tím jde, v této době, o nové obnovení rekonstrukcí, v pořadí o pátou vlajku Sovího oddílu od roku 1947. Do počtu počítáme „táborovou prozatímní vlajku 305“, Atriho obnovy v roce 1968, co byla na střediskovém táboře „Vos - Gigant“ v Miletíně u Želivky na Pelhřimovsku - Humpolecku a i vlajku Sovího oddílu v totalitě v turistické éře 1971-1989.

Zkompletovaná renovovaná 2. vlajka Sovího oddílu 301 (305) a 5. Sovího oddílu od roku 1947.

Historie se Sovímu oddílu pod renovovanou oddílovou vlajkou (2014) píše dál.
„Hu wa húú, Soví oddíl kupředu!
Hip, hip- hurej , hip hip-hurej, hip, hip- hurej, hurej, hurej!

...a druhá nová vlajka 305. oddílu s nápisem Praha X namísto původní Prahy VIII, podobná první vlajce Sovího oddílu 1947 (nyní však už ne Sovího oddílu!) se narodila, podle článku z Lokali od Napa, u „Třístapětky“ v 35. středisku Jaroslava Rady v červnu 2016.

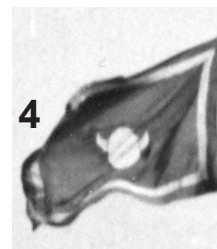
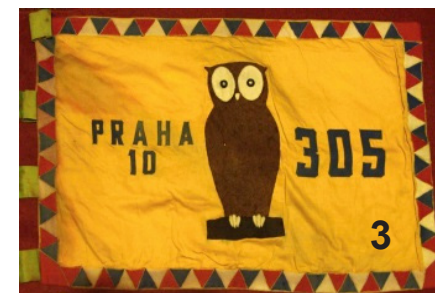

Kdybychom spočítali vlajky s číslem 305. oddílu chlapeckého kmene, tak by jich bylo s touto poslední vlajkou 6 a to nepočítáme od historie vzniku čísla 305. Ta nám praví, že v roce 1940 (psáno v knížce Atriho „Je nás pět a třístapět zároveň“) ... když byl Junák zrušen Němci, vznikl ze skautů „Pětatřicítka“ Klub Mladého hlasatele (KHM) v Praze VIII - Libni a měl název „Stříbrný šíp“ č. 305, ve kterém byl i Karel - Káj - budoucí Atri. Tento klub měl svoji vlajku s hnědou v obrysech Sovou, pod ní byla modrá 305 na žlutém podkladě, na druhé straně byly písmena KMH STŘÍBRNÝ ŠÍP a malá hnědá lilijka na modrém podkladě. Vlajku vyšíl Káj se svojí sestrou.

Shrnuto:
Tato vlajka klubu měla modrou a žlutou stranu. Z těchto historických barev je odvozena i poslední vlajka Sovího oddílu 301 (305) a byla i odvozena barevně náhradní čtvrtá vlajka Sovího oddílu s lesní moudrostí v totalitě, od které se také odvozovaly v té době oddílové modré šátky Sovího oddílu (305) lemované žlutě.

PŘEHLED VLAJEK 305 (OD POČÁTKU KLUBU KČT 305 STŘÍBRNÝ ŠÍP)

Klub Stříbrný šíp 305

1. a 6. v péči střediska 35 Jaroslava Rady, 305. oddíl skautů
3., 4. a 5. v péči střediska 77 ROD SOVY, 137 klub OS a 301. oddíl skautů - Soví oddíl
2. (prozatímní vlajka 1968) pro Derviše nezjištěné uložení? - v památce na našeho společného vůdce bratra dr. Karla Skálu - Atriho.

DODATEK

Naše společná vlajková složitost vězí v naší dvoukolejnosti historie 305. oddílu junáckého - Sovího oddílu a 305. smečky vřát, která byla organizačně zapříčiněna již v totalitním konci roku 1970, kdy oddíl a smečka 305 chlapeckého kmene 35. střediska Jaroslava Rady následkem okolností ukončení činnosti Junáka, se rozešly k další činnosti do různých organizací. 305. smečka vřát odešla s Atrim do 78. PO skupiny Skalka a Derviš se skauty -305. junáckým oddílem - Sovím oddílem, odešel pod křídla ČSTV na TJ Stadion Žižkov. Kořeny našeho rodového členského stromu 305 jsou však stejné a společné i po roce 1990. Kdyby organizačně mohly po obnově v roce 1990 existovat v našich střediscích 35 a 77 shodně oddíly 305, vše by bylo pro náš Soví oddíl jednodušší – to je však ale to kdyby... Jsme si vědomi, že udržovaná historie Sovího oddílu od roku 1947 zůstává na naší straně nositelů historie oddílu - tam kde žije pokračovatel - Soví oddíl a jeho oldskauti.

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10
1. číslo 2017, ročník XXXII.

Černokostelecká 52, Praha 10, 100 00

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 9. 4. 2017

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Žabka - Kateřina Vančurová, Líba - Libuše Vodičková,
Ruda - Rudolf Dobiáš

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

www.skauti-strasnice.cz